

Unió General de Treballadors
de Catalunya

Recull Jurisprudència

Setembre 2007

SECRETARIAT NACIONAL DE CATALUNYA	<p style="text-align: center;">JURISPRUDÈNCIA</p>	
30/09/2007		

RELACIÓ DE SENTÈNCIES

ÍNDEX

- Quan la sol·licitud de reingrés després d'una situació d'excedència és denegada Pàg. 3
- La vulneració de la llibertat d'expressió dels periodistes Pàg. 4
- El gaudi de les vacances fora del període establert al conveni col·lectiu Pàg. 6
- Quan el dret nacional reserva la prima d'antiguitat als treballadors indefinits Pàg. 6
- El control horari mitjançant la imatge tridimensional de la mà Pàg. 8

Quan la sol·licitud de reingrés després d'una situació d'excedència és denegada

FETS: El treballador prestava serveis pel Patronat Municipal d'educació Infantil per l'Ajuntament de Granada com a tècnic del jardí d'infància. A partir d'un moment determinat el treballador passa a estar en situació d'excedència voluntària per un període de dos anys, prorrogada aquesta excedència fins a dos anys més.

Un cop finalitzada aquesta última prorroga d'excedència, el treballador torna a sol·licitar una nova prorroga i en el seu defecte la reincorporació al seu lloc de treball.

L'empresa va denegar la sol·licitud del treballador per entendre que no era possible accedir a cap de les peticions per no tenir cabuda la prorroga i perquè tampoc no existia plaça d'igual o similar categoria a la seva. En la resolució del Patronat es feia constar que no hi havia places vacants ja que totes les places del grup C (del qual formava part el treballador) es van reclassificar en el grup B i per això no queden places lliures del grup C.

El treballador davant la negativa del Patronat de readmetre'l interposa demanda contra aquest òrgan perquè considera que li havien d'haver ofert plaça en el grup B ja que tenia la capacitat acadèmica i professional suficient com per ocupar plaça.

RESOLUCIÓ: Aquesta qüestió ha de ser resolta pel Tribunal Suprem després que el Tribunal de Justícia d'Andalusia reconegués el dret de l'actor a incorporar-se immediatament al seu lloc de treball o de similar categoria.

El Tribunal Suprem és molt clar i exposa que per resoldre aquesta qüestió cal tenir en compte el contingut de l'article 46.5 de l'Estatut dels Treballadors (excedències) i que per tant, el que es trobi en situació d'excedència voluntària té dret a la posterior readmissió, quan existeixi plaça d'igual o similar categoria a la que ocupava fins el moment de l'excedència. En el cas que hi hagués una readmissió tardana per part de l'empresa, el treballador tindria dret a reclamar danys i perjudicis pels salaris deixats de rebre.

El dia inicial del còmput dels salaris indemnitzadors per la demora empresarial, hauran de comptar-se des de la data de la sol·licitud de readmissió després de l'excedència, si és que a llavors existia vacant apropiada pel reingrés.

CONCLUSIÓ: Podem dir que:

- **Les empreses estan obligades a readmetre a les persones treballadores en situació d'excedència ja sigui per ocupar el seu lloc de treball o bé un de similar.**
- **Quan hi hagi una reincorporació amb demora, les persones treballadores tindran dret a reclamar una indemnització per danys i perjudicis pels salaris deixats de percebre.**

Sentència del Tribunal Suprem, nº de recurs 2160/2006, de 19 de juny del 2007.

Ponent: Sr. D. Manuel Iglesias Cabero.

La vulneració de la llibertat d'expressió dels periodistes

FETS: El demandant presta serveis com a cap de redacció en el periòdic "El Mundo".

El seu contracte conté una clàusula que estableix que l'activitat professional es realitzarà en règim de dedicació exclusiva i per aquest motiu, el treballador rep anualment 1.450.000 de les antigues pessetes.

El demandant –com altres companys que estan sotmesos al règim d'exclusivitat- col·labora en un programa de televisió.

El cas és que el 20 de juny del 2002 es va convocar una vaga general i uns dies abans en la redacció del diari "El Mundo" es va decidir en assemblea recolzar aquesta vaga.

Durant el dia de vaga, el diari va necessitar l'ajuda de la policia per poder distribuir els exemplars ja que els piquets obstaculitzaven la sortida de la rotativa.

El dia següent a la vaga, el demandant va assistir, com habitualment ho feia, al programa de televisió . En el decurs del programa, la directora va demanar al demandant la seva opinió sobre els fets que havien esdevingut el dia anterior amb motiu de la vaga general. A aquesta pregunta, el demandant va dir entre altres coses que *"la vaga ha sigut un èxit .. en la pràctica totalitat de les redaccions de la premsa espanyola, tot i que les direccions d'aquests diaris es van empènyer en treure edicions clandestines, que en molts casos van haver de ser repartides per la policia ..."*.

A partir d'aquest dia, la direcció va enviar un correu electrònic a tots els seus redactors on s'especificava que cap persona que rebés el complement per dedicació exclusiva podia col·laborar en cap altre medi de comunicació sinó ho autoritzava la direcció.

El demandant va sol·licitar l'autorització per assistir al programa de televisió però la direcció del diari va denegar-li perquè considerava que no era beneficiós pels interessos del diari. Davant d'aquesta negativa, el demandant va demanar al Comitè d'Empresa que demanés explicacions a la Direcció doncs no entenia la decisió de la direcció ja que el demandant tenia altres companys que seguien per una banda, col·laborant en altres medis de comunicació i per l'altre, rebent el complement de dedicació exclusiva.

Davant la negativa irrevocable de la direcció, el treballador va presentar demanda per entendre que en aquest cas s'estava vulnerant la seva llibertat d'expressió (article 20.1 de la Constitució).

RESOLUCIÓ I CONCLUSIÓ: Com estem parlant de la possible vulneració d'un dret constitucional, la qüestió es resol al Tribunal Constitucional que fa les següents aportacions:

- La llibertat d'expressió té per objecte la lliure expressió de pensament, idees i opinions. És un concepte ampli dins del qual s'han d'incloure les creences i els judicis de valor.
- La llibertat d'empresa (article 38 CE) no legitima a que els treballadors hagin de suportar limitacions injustificades dels seus drets fonamentals i llibertats públiques.
- La doctrina sosté que l'exercici de les facultats organitzatives de l'empresari no poden traduir-se en la producció de resultats inconstitucionals, lesius dels drets fonamentals dels treballadors.

Quan hi ha indicis de que una decisió empresarial pot emmascarar una lesió de drets fonamentals, com és el cas, l'empresari haurà d'acreditar que la seva decisió obeeix a uns motius raonables i aliens a qualsevol propòsit vulnerador.

En aquest cas però, la direcció del diari "El Mundo" no ha complert amb la seva càrrega d'acreditar l'existència d'una causa, seria i real que justifiqui la desautorització del redactor a col·laborar en el programa televisiu.

Per aquests motius, el Tribunal Constitucional considera que s'ha vulnerat el dret a la llibertat d'expressió reconegut a l'article 20.1 de la Constitució del periodista.

Sentència del Tribunal Constitucional 125/2007, de 21 de maig del 2007.

El gaudi de les vacances fora del període establert al conveni col·lectiu

FETS: El treballador prestava serveis com a oficial de segona en l'empresa Iveco Pegaso, S.L. i entre el 17 de juny i el 3 d'agost va romandre en situació d'incapacitat temporal. Un cop el treballador va rebre l'alta mèdica va demanar a l'empresa el gaudi del període vacacional corresponent als tres dies d'agost ja que de comú acord (empresa i representants dels treballadors) s'havia establert que el període de vacances seria del 1 al 31 d'agost.

El cas és que si el treballador va sol·licitar el gaudi dels tres dies de vacances és perquè ha sigut pràctica habitual de l'empresa la concessió del permís de vacances fora del període previst en el calendari laboral.

L'empresa però, va denegar-li la sol·licitud i per aquest motiu, el treballador va formular denuncia.

RESOLUCIÓ i CONCLUSIÓ: La qüestió és resolta pel Tribunal Suprem que reconeix el dret del treballador al gaudi de les vacances i condemna a l'empresa a l'abonament de 192.43 euros en concepte dels tres dies de vacances no gaudits per estar en situació d'incapacitat temporal.

Els motius del Suprem són l'habitualitat, regularitat i persistència en la concessió per part de l'empresa del gaudi de les vacances al llarg del temps; així doncs, aquesta condició s'ha incorporat al vincle contractual de manera que no pot suprimir-se, ni reduir-se unilateralment per l'empresari.

Sentència del Tribunal Suprem n° de recurs 977/2006, de 5 de juliol del 2007.

Ponent: Sr. D. Mariano Sampedro Corral.

Quan el dret nacional reserva la prima d'antiguitat als treballadors indefinits

FETS: La treballadora prestava serveis com auxiliar administrativa a diversos hospitals del Sistema Basc de Salut durant més de 12 anys on constava com "personal estatutari

temporal". Al superar les proves de selecció corresponent va adquirir la condició de "personal fix de plantilla".

L'article 74 de l'Acord regulador de les condicions de treball del personal del Sistema Sanitari Basc, estableix que per a la percepció dels triennis és necessari tenir la condició de "personal fix de plantilla". Per aquest motiu, quan la treballadora adquireix la citada condició sollicita que li reconeguin els dotze anys de serveis prestats, que suposen l'equivalent a quatre triennis.

La treballadora no va obtenir resposta a la seva sol·licitud i per això va acudir a l'òrgan jurisdiccional corresponent, al·legant que la negativa a reconèixer-li l'antiguitat constitueix una discriminació del "personal estatutari temporal" respecte el "personal fix de plantilla".

Per la seva banda, el Sistema Sanitari Basc s'oposa a la pretensió de l'actora basant-se en el Decret 231/2000 que estableix, com a condició necessària per a la percepció dels triennis, que la persona ostenti la qualitat de "personal fix de plantilla".

L'òrgan jurisdiccional competent a l'hora de resoldre la qüestió planteja algunes qüestions al Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees.

RESOLUCIÓ i CONCLUSIÓ: Tot seguit exposem les qüestions que planteja el jutjat del social i les respostes que dona el Tribunal de les Comunitats Europees:

1. *Quan la Directiva 1990/70 estableix que no podrà tractar-se als treballadors temporals de manera menys favorable que als treballadors fixos, s'està referint també a les condicions econòmiques?*

Per resoldre aquesta qüestió el Tribunal cita l'Acord marc sobre el treball de durada determinada que estableix que l'objectiu d'aquest és l'aplicació del principi de no discriminació als treballadors amb contractes de durada determinada amb la finalitat d'evitar que l'empresari s'aprofiti d'aquesta situació i no utilitzi la contractació indefinida. Per això, la Directiva avarca tots els àmbits, fins i tot l'econòmic.

2. *Pot una normativa nacional denegar als treballadors temporals la possibilitat de rebre uns determinats conceptes salarials?*

El Tribunal de Justícia determina que la normativa podrà denegar l'accés a determinades retribucions sempre i quan existeixin unes raons objectives. En aquest cas però, el Tribunal considera que la normativa nacional espanyola no

disposa d'arguments objectius que justifiquin aquest tracte ja que els motius que al·lega es que és una circumstància prevista per una disposició legal celebrada entre la representació sindical del personal i els empresaris.

Per aquests motius, el Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees reconeix el dret dels treballadors temporals a les mateixes condicions econòmiques respecte els treballadors indefinits. A més, aquest tribunal també determina que una normativa nacional no podrà preveure aquestes situacions desigualitàries a no ésser que hi hagi raons plenament objectives.

Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de setembre del 2007.

El control horari mitjançant la imatge tridimensional de la mà

FETS: Els treballadors d'un Institut són sotmesos a un nou control horari. La singularitat que presenta aquest nou control comporta la lectura biomètrica de la mà per un escàner mitjançant els raigs infrarojos i en la transformació de la imatge tridimensional en un algoritme plasmats, a la seva vegada, en nou bytes. La informació continguda en aquests nou bytes no comporta ni empremtes, ni fotografies i, per si mateixes, no són idònies per identificar a les persones.

Els treballadors consideren que aquest sistema tant novedós vulnera alguns drets fonamentals com l'article 15 de la Constitució (dret a la integritat física i moral de les persones) o l'article 18 de la Constitució (dret a l'honor i la intimitat personal i de la pròpia imatge), entre d'altres.

RESOLUCIÓ i CONCLUSIÓ: Els treballadors presenten demanda per entendre que el nou mètode de control horari vulnera alguns dels seus drets com a treballadors.

La qüestió arriba al Tribunal Suprem que determina que:

1. El mecanisme de lectura de la mà mitjançant l'escàner no pot considerar-se lesiu del dret a la integritat física i moral. Per defensar aquest argument, el Tribunal Suprem determina el contingut del dret de l'article 15 de la Constitució; així doncs el dret a la integritat es refereix a la protecció de la inviolabilitat de la persona

davant d'aquells atacs dirigits a lesionar el seu cos o el seu esperit (sentiments, emocions).

2. La captació per infraroigs d'una imatge tridimensional de la mà que acaba convertida en un registre, no respon al patró de les intromissions il·legítimes en l'esfera de la intimitat. El Suprem considera que tampoc són actuacions lesives les fotografies -de cara o cos-, les empremtes digitals o del peu, el registre de l'iris o de la veu i fins i tot el mateix ADN. Per aquest motiu tampoc es considera vulnerat el dret a la intimitat corporal reconegut a l'article 18.1 de la Constitució.

Sentència del Tribunal Suprem nº 5017/2003 de 2 de juliol del 2007.

Ponent: Pablo Maria Lucas Murillo de la Cueva.